

La Direcció del Quadre Escènic de La Unió Liberal

El Quadre Escènic de La Unió Liberal, tal com dèiem la setmana passada, ha efectuat una excursió de turisme a València per a celebrar els seus èxits teatrals. I, com sigui que arran d'aquesta excursió, s'han fet diversos comentaris sobre el fet de no haver estat convidat a formar-ne part el nostre company Amador Garrell, que va ésser director, fins ara fa poc, del dit agrupament d'aficionats, volem ben aclarir que són sobrats tots els comentaris, per quant el nostre amic deixà el seu càrrec en data 13 de juny.

També per haver-se separat de Quadre no han participat tampoc de l'excursió, elements tan destacats com foren l'actriu Maria Iglésies i l'actor Josep Escobar.

A propòsit, i per tal de deixar ben aclarida la posició de cadascú, publiquem a continuació la lletra de comiat que al seu dia fou adreçada per Amador Garrell.

Diu així:

Als companys del Quadre Escènic de La Unió Liberal

Volguts companys:

L'excés de treball i l'escassetat de salut, m'obliguen, ben a desgrat meu, a acomiadar-me de vosaltres. M'hi obliga també — i cal que us ho digui — la convicció de no haver sabut recórrer. No em veig amb cor de seguir més temps la tasca empresa, ni que compti amb el vostre ajut. I la temença, ja apuntada fa algun temps, de que no serveixo per mantenir-me en el càrrec que fins ara he ocupat per la vostra benevolença, s'ha fet en mi una convicció. És per aquesta convicció, doncs, que declino l'honor immerescut que fins ara m'havau fet.

Jo sempre havia preferit recollir afecte més que no inspirar respecte. Però a estones arribo a creure que no he aconseguit ni una cosa ni altra, i això sí que em dol. Em dol, perquè a la feina feta, si res més no, sempre he volgut posar-hi el millor que em sembla tenir, que és bona voluntat. Poqueta cosa, és clar; però és tot el que jo us he pogut oferir. I és tot el que he pogut oferir a l'Associació que ha acollit les nostres iniciatives i ha prestat

suport als nostres espais, de força temps ençà... I tot el que he pogut oferir al públic que ens ha seguit i ens ha encoratjat en les nostres actuacions.

En acomiadar-nos, doncs, deixeu que us digui amics encara. Deixeu que us digui amics i no deixebles, perquè per mi tots heu estat sempre companys i amics i no altra cosa. I deixeu que recordi les bones estones passades en comú, i les nits que, il·lusos de mena, les veiem com nits triomfals. Sobretot aquella vetllada a honor del plorat Santiago Russinyol, que ens feu adonar d'un estol d'excel·lents artistes i aficionats; i encara més aquella altra festa a profit de la malograda colònia escolar de la nostra Associació, que ens feu descobrir el tresor d'unes noies gentils, actrius intel·ligents i sensibles que aquests darrers temps han estat el nostre goig més gran i la nostra més gran il·lusió. I també aquelles festes de la Mare a profit de la Caixa d'Ajut Maternal. I aquelles festes de germanor amb altres estols de conreadors del Teatre Amateur. I aquella excursió a Puigcerdà i a la França. I les representacions de tantes i tantes obres del nostre teatre...

Deixeu que us en recordi algunes d'aquestes obres que hem representat: «L'endemà de bodes», «Don Gonzalo o Porguill del gec», «Els Savis de Vilatrasta», «Gent d'ara», «L'Agricultor de Xicago», «Liberat...!», «Senyora Marieta», «La Mare», «Vacances reials», «Un cop d'Estat», «Justícia de Déu», «El Cor del Poble», «Flor tardana», «L'alegria que passa», «Gente bien», «L'Hèroe», «El pinsà cec», «Maria no siguis tonta», «La veïna del terrat», «La Xocolatereta», «14 d'Abril», «Madame», «La dona verge», «L'hostal de la Glòria», «Seny i amor, amo i senyor», «Quan les orenetes tornin...», «El dubte», «Crim de mitja nit», «Gent de platja»...

Deixeu que ara, en deixar-vos, recordi la feina feta. Tan poc ben feta tanmateix i amb tan poc profit si no hagués estat per tots vosaltres; per l'esforç del vostre talent i de la vostra voluntat, i sobretot per la vostra bondat i paciència en posar-vos sota la meua direcció.

Perdoneu, bons companys, les meves estones de malhumor. Perdoneu els meus sermons i les meves prédiques per a terços ben estimar la nostra Associació i el nostre Teatre Català i tot el que jo tinc per bo i per bell... Perdoneu les meves prédiques, tan repetides i — ara ho veig clar — tan innecessàries. Era que jo em creia, per la raó de Pedat i no per cap altra raó, amb més autoritat, amb més experiència que vosaltres. I n'abusava. Sí, n'he abusat fins que m'heu fet adonar

que no hi tenia cap dret a amargar-vos la vostra joventut amb els meus sermons ni omplir-vos el cap de cabories, i menys encara obligar-vos a una disciplina que ben segur sabreu imposar-vos per vostra pròpia voluntat.

Després de complert aquest deure, permeteu que us demani — encara! — que poseu sempre tot el vostre esforç, com fins ara, a la tasca d'enaltir la nostra escena pairal, la nostra Casa i la ciutat dels nostres amors. Que el Quadre Escènic de La Unió Liberal pugui tenir a casa nostra la noble executòria de les institucions de divulgació artística i cultural que ha estat sempre la il·lusió d'aquest vostre vell amic. I que enllà de la Porxada, on es cõtizen les valors dels amateurs que honoren el nom de Catalunya i són ferm suport del nostre Teatre Català, l'elenc granollerí es faci mereixedor de l'estima i de l'admiració que sempre hem volgut, si no sempre ho hem aconseguit, pel seu millor prestigi. Que la vostra aportació al IV Concurs de Teatre Català Amateur senyali un pas endavant i que la festa que prepareu ara la recordeu amb el goig que jo recordo la d'ara fa un any en participar al III Concurs.

Finalment, no vull ni puc amagar la meua creença que aquesta decisió meua us dolrà, per bé que no us sorprengui. Però tampoc no sé callar la meua convicció que no dolrà a tots. Mes, no vull privar més temps d'aquest goig als que aspiren a anar sols, sense caminadors, sense noses empipadores...

A tots us desitjo forces èxits. Forces èxits que us combini de satisfacció i que us permetin més espais dels que heu pogut gaudir en la meua companyia.

I compteu sempre amb la meua cordial amistat.

AMADOR GARRELL

Ciutat, 13 de Juny del 1935

NOTA. — A aquesta lletra va donar-hi resposta, que agraïm de debò, Enric Gubern. Agraïm també les proves d'afecte d'altres varis companys aficionats. I la Junta de La Unió Liberal, a la qual li en fou tramesa una còpia, també ha agraït a Amador Garrell la seva tasca al front del Quadre Escènic.

M. Lassús i Pecanins

ARQUITECTE

Pi i Margall, 25 - Tel. 250

Granollers

MONCAU

PROFESSORA DE TALL
CONFECCIONS

Av. Macià, 4

GRANOLLERS